

Domslut

Artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen ska tolkas så, att den utgör hinder mot en medlemsstats lagstiftning som innebär att en unionsmedborgare – som är medborgare i en annan medlemsstat och stadigvarande bosatt i förstnämnda medlemsstat, samt ekonomiskt inaktiv i den meningen att vederbörande inte förvärvsarbetar i den medlemsstaten – inte kan beviljas familjeförmåner, i den mening som avses i artikel 3.1 j i denna förordning, jämförd med dess artikel 1 z, under de första tre månaderna av vederbörandes vistelse i förstnämnda medlemsstat, medan medborgare i denna medlemsstat som är ekonomiskt inaktiva kan beviljas sådana förmåner, även under de första tre månaderna sedan de återvänt till denna medlemsstat efter att ha utövat sin unionsrättsliga rätt att fritt röra sig och bosätta sig i en annan medlemsstat.

Artikel 24.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38 av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG ska tolkas så, att den inte är tillämplig på sådan lagstiftning.

(¹) EUT C 423, 7.12.2020.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Provincial de Barcelona – Spanien) – MPA mot LCDNMT

(Mål C-501/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar – Förordning (EG) nr 2201/2003 – Artiklarna 3, 6, 7, 8 och 14 – Begreppet hemvist – Behörighet, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet – Förordning (EG) nr 4/2009 – Artiklarna 3 och 7 – Medborgare från två olika medlemsstater som är bosatta i ett tredjeland såsom kontraktsanställda vid Europeiska unionens delegation i detta tredjeland – Fastställande av behörighet – Forum necessitatis)

(2022/C 408/09)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: MPA

Motpart: LCDNMT

Domslut

1) Artikel 3.1 a i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 och artikel 3 a och b i rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet ska tolkas så, att de berörda makarnas ställning – såsom kontraktsanställda vid unionen med tjänstgöring vid en av unionens delegationer i ett tredjeland och som påstås åtnjuta diplomatstatus i detta tredjeland – inte kan vara en avgörande faktor vid fastställandet av hemvist, i den mening som avses i dessa bestämmelser.

- 2) Artikel 8.1 i förordning nr 2201/2003 ska tolkas så, att vid fastställandet av ett barns hemvist saknar den anknytning som utgörs av moderns medborgarskap och hennes bosättning, före äktenskapets ingående, i den medlemsstat där talan om föräldraansvar väckts relevans, medan det inte utgör en tillräcklig omständighet att de minderåriga barnen är födda i denna medlemsstat och är medborgare i denna stat.
- 3) För det fall ingen domstol i en medlemsstat är behörig att pröva en ansökan om äktenskapsskillnad enligt artiklarna 3–5 i förordning nr 2201/2003, ska artikel 7 i förordningen, jämförd med artikel 6 i samma förordning, tolkas så, att den omständigheten att svaranden i det nationella målet är medborgare i en annan medlemsstat än den där talan väckts utgör hinder för att tillämpa bestämmelserna om behörighet i övriga fall som följer av artikel 7 för att fastställa denna domstols behörighet, utan att det emellertid hindrar att domstolarna i den medlemsstat där svaranden är medborgare är behöriga att pröva en sådan ansökan enligt den sistnämnda medlemsstatens nationella behörighetsregler.

Om ingen domstol i en medlemsstat är behörig att pröva en talan om föräldraansvar enligt artiklarna 8–13 i förordning nr 2201/2003, ska artikel 14 i denna förordning tolkas så, att den omständigheten att svaranden i det nationella målet är medborgare i en annan medlemsstat än den i vilken talan väckts inte utgör hinder för tillämpningen av bestämmelsen om behörighet i övriga fall enligt nämnda artikel 14.

- 4) Artikel 7 i förordning nr 4/2009 ska tolkas på följande sätt:

- om samtliga parter i en tvist om underhållsskyldighet inte har hemvist i en medlemsstat, kan behörighet i undantagsfall grundas på *forum necessitatis*, i den mening som avses i nämnda artikel 7, om ingen domstol i en medlemsstat är behörig enligt artiklarna 3–6 i förordningen, om förfarandet inte rimligen kan inledas eller genomföras i det tredjeland till vilket tvisten har nära anknytning, eller om det visar sig vara omöjligt i det landet, och om tvisten har tillräcklig anknytning till den medlemsstaten i vilken talan väckts,
- för att det i undantagsfall ska anses att ett förfarande inte rimligen kan inledas eller genomföras i ett tredjeland, krävs det, efter en bedömning av de omständigheter som har anförts i varje enskilt fall, att tillgången till rättslig prövning i detta tredjeland, i rättsligt eller faktiskt hänseende, hindras, bland annat genom tillämpning av processuella villkor som är diskriminerande eller som strider mot de grundläggande garantierna för en rättvis rättegång, utan att det krävs att den part som åberopar nämnda artikel 7 måste visa att han eller hon utan framgång har inlett eller försökt inleda ett sådant förfarande vid domstolarna i detta tredjeland, och
- för att en tvist ska anses ha tillräcklig anknytning till den medlemsstat i vilken talan väckts, är det möjligt att grunda sig på den ena partens medborgarskap.

(¹) EUT C 423, 7.12.2020.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från
Landgericht Hannover – Tyskland) – Landkreis Northeim mot Daimler AG**

(Mål C-588/20) (¹)

**(Begäran om förhandsavgörande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Artikel 101
FEUF – Skadeståndstalan för överträdelser av unionens konkurrensrättsliga bestämmelser – Beslut av
kommissionen i vilket en överträdelse konstateras – Förlikningsförfarande – Produkter som berörs av
överträdelsen – Speciallastbilar – Lastbilar för insamling av hushållsavfall)**

(2022/C 408/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Landkreis Northeim

Motpart: Daimler AG